

[H. C. Andersen.]

Det gjorde mig næsten ondt at høre den højtærede Minister udtale sig saadan. Venstres Ordfører gjorde afgjort ikke Nar ad Ministerens Forslag. Man bør almindeligvis ikke gøre Nar ad et Menneskes Stræben efter at naa et vist Maal, og man bør afgjort aldrig tillade sig at gøre Nar ad en Ministers Forsøg paa at løse en Opgave, især naar man finder, at Opgaven er til Stede, og erkender, at den bør løses saa vidt og saa godt, man formaar det. Nej, jeg udtalte tværtimod min Anerkendelse af den Tanke, der laa til Grund for det hele: saa vidt det lader sig gøre, at skaffe Beskæftigelse til unge Mennesker, der nu drysser rundt og intet tager sig for og efterhaanden mister baade Lyst og Evne til at arbejde. Men jeg udtalte over for Ministeren, at som Lovforslaget var bygget, var det min Tro, at man ikke naaede sit Maal, der var alt for meget „tænkt“ i Lovforslaget. Grundlaget syntes mig at være alt for løst, og Tiden synes at give mig Ret i denne Antagelse; af de Millioner, der blev bevilget, er der ikke anvendt meget, 160 000—170 000 Kr., og det er i Virkeligheden kun meget faa, som er blevet beskæftiget igennem denne Lov, set i Forhold til de mange Tusinde unge arbejdsløse. Saa fristes man til at spørge, hvad der har været i Vejen. Aarsagen har slet ikke været den, at et enkelt Parti ikke har villet medvirke til Lovens Udførelse i Praksis. Nej, Opgaven kan efter min Mening først løses, naar det er gaaet ind i Befolkningens Bevidsthed, at Opgaven er der og skal løses, og at Lovgivningsmagten har tilvejebragt et praktisk Redskab, hvorved den kan løses.

Loven har altsaa efter min Mening ikke været praktisk nok og bliver det heller ikke nu, saaledes som Lovforslaget ser ud. Har første Aar været en Skuffelse, er jeg tilbøjelig til at tro, at ogsaa andet Aar vil blive det. Der er Tale om at samle de unge arbejdsløse i Kolonier eller Lejre, hvad man nu vil kalde det. Den virkelige Stilling er den, at Befolkningen ude i Landet, hvor Arbejdet findes, ikke ønsker saadanne Kolonier oprettet. Jeg skal slet ikke udtale mig om, hvorvidt dette Synspunkt er galt eller ikke, men saaledes er det nu engang. Hvad der bør ske, er, at man inden for det mindre Omraade, Kommunen, Sognet, tager Arbejdet op. Et kommunalt

Udvalg med den ene Opgave at pege paa Arbejdet, planlægge det og sætte de unge arbejdsløse i Gang, vil kunne udrette noget. Jeg er dog ikke blind for, at hvor Forholdene er større, altsaa i de større Byer, er Opgaven vanskeligere, her vil der blive Tale om Oprettelse af Lejre og Kolonier, men her tror jeg ogsaa, man stadig vil komme ud for store Vanskeligheder. I Loven af 20. Maj 1933 bestemtes det, at Beskæftigelsen skulde bestaa i en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport. I dette Lovforslag har man, som den højtærede Minister omtalte, ændret Bestemmelsen noget, idet Ordet „normalt“ er indskudt. Jeg har for øvrigt lagt Mærke til, at et Mindretal i Folketinget har ment, at man burde skrive „Hvor Forholdene taler derfor, kan Beskæftigelsen bestaa i en passende Blanding“ o. s. v. Jeg skal ikke søge at udrede Forskellen mellem „normalt“ og „hvor Forholdene taler derfor“, men kun sige, at jeg finder det rigtigt at foretage denne Ændring, for ude i Landet, hvor de unge staa ledige, er det Arbejde, de mangler, ikke Adgang til Undervisning og heller ikke Adgang til Sport. Det er mit Indtryk, at der er saa god Gang i Ungdomsundervisningen ude i Landet som nogen Sinde. De unge skal fortrinsvis beskæftiges med produktivt Arbejde. Ja, det forekommer mig at være ligetil, og det glæder mig at bemærke, at den højtærede Minister rammer fuldkommen rigtigt her, idet han siger, at Hovedtanken er, at man beskæftiger de unge ved Arbejde, der kan forberede Arbejde. Der er i Lovforslaget nævnt mange Arbejder, som kan tages op, men der skal tages praktisk paa den Ting, og jeg tror, det vil være klogt og rigtigt at knytte det hele saa nær som muligt til det mindre Omraade, til Kommunen. Jeg tror, det vilde have været klogere, om den højtærede Minister under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting havde fulgt Mindretallet og udvidet det raadgivende Udvalg med Repræsentanter for Kommunerne. Jeg er tilbøjelig til at tro, det er en meget stor Fejl, at Ministeren ikke har gjort det, thi som jeg sagde før: det er Interessen, der skal vækkes ude omkring for denne Opgave og dens Løsning; vækkes Interessen ikke, saa faar Ministeren ikke megen Glæde af denne Lov.